

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII.

ZATURDAG den 5den JULY 1845.

No. 27.

Nopaal kultuur en Cochenille teelt in deze kolonie.

De ingezetenen dezer kolonie worden verzocht om in het byzonder acht te slaan op de volgende opgave nopens een verkregen resultaat van het gedeelte eener nopaal aanplanting op 's Ryks Etablissement Guatimala te Bonaire, namelyk van dat gedeelte, waar het plantsoen groot genoeg was om met het Cochenille insekt bevolkt te worden; kunnende wegens de echtheid van de daadzaak des noods nadere verzekering worden erlangd, zich daartoe ter behoorlyker plaatse anmeldende.

Van 14,500 nopaal planten, ter hoogte van een el of daarboven, welke sedert de maand January dezes jaars opvolgend bevolkt zyn geworden, zyn er verkregen in drie bezendingen, in Maart, April en Mei d. j., alhier in 's Lands Magazyn ontvangen:

1219 lb. gezifte Cochenille, en 60 „ stof.

te zamen 1279 lb. Cochenille.

De voormelde hoeveelheid is tegen de onderstaande pryzen by publieke inschrijving verkocht, als:

299 lb. tegen	f 2.71.	f 810.29.
760 „ „	„ 2.81½.	„ 2139.40.
160 „ „	„ 2.75½.	„ 440.80.
60 „ „	„ 50.	„ 30.

te zamen 1279 voor f 3420.49.

Op een bunder gronds, komen, naar de aangenomene wyze van beplanten van acht palmen in de rey, terwyl de reyen op twee ellen afstands getrokken zyn, te staan 6,250 nopaal planten; zoo dat de 14,500 planten voormeld kunnen geacht worden te hebben ingenomen eene oppervlakte van twee en een derde bunder klein. Men neme echter aan, dat de onderhavige planten wegens het heuvelachtige van het terrein twee en een halve bunder mogen hebben beslagen.

Dan blykt het:

Dat van een bunder gronds eene ruwe opbrengst is verkregen ter waarde van f 1368.20, en zulks wegens eene eerste inzameling van Cochenille; maar van dezelve planten zal nog eene tweede en derde, welligt ook eene vierde inzameling in dit loopend jaar verkregen worden.

De bewerking der Cochenille teelt is, gelyk men weet, onder dit droog luchtgestel zeer eenvoudig, en vereischt geene koetbare byzaken; een oven en daarby behoorende koperen of blikken pannen om de ingezamelde insekten te dooden, eenige houten bakken om ze in de zonneshyn te laten droogen, en een vertrek om de bakken met Cochenille des nachts of by regenweder te bergen, zie daar alles wat er als fabriekmatig toestel benoodigd is.

Het terrein eens aangeplant zynde kan gemakkelyk in behoorlyke orde worden gehouden. Vrouwen en kinderen, met schoufels en harken gewapend, kunnen het van onkruid zuiveren, als ook op zyn' tyd, de volwassen Cochenille inzamelen. Zyn de planten uitgeput door het Cochenille insekt, dat er zich op gevoed heeft, dan snoeije men dezelve en den afval van bladeren begrave men tevens in gleuven, tusschen de reijen getrokken; dit zal eene volkomen doelmatige groene bemesting verschaffen, door welker invloed het gesnoeide plantsoen weder met nieuwe kracht uitbotten en zich spoedig herstellen zal.

Het is zeker niet te laag gerekend, als men aanneemt dat de gezegde werkzaamheden op het terrein met f 400 's jaars per bunder zonder spaarzaamheid kunnen worden bekostigd; doch men stelle dat zy, wegens drukke inzamelingen van het produkt, f 500 mogen komen te bedragen, — dan zou, het voorenstaande tot basis strekkende, de berekening aldus kunnen gemaakt worden:

Als eerste inzameling van Cochenille, leverde eene met nopaal beplante bunder gronds op de waarde van . . . f 1368. 20.

Voor de volgende inzamelingen in hetzelfde jaar, stelle men by moderate schatting eveneens „ 1368. 20.

Gevolgelyk aan ruwe opbrengst gedurende het jaar „ 2736. 40.

Af voor de loopende kosten op het terrein „ 500.

Blyft zuiver rendement per bunder „ 2236. 40.

Die in de gelegenheid moge zyn, om eene nopaal aanplanting daartestellen, beoordeele het vorenstaande zonder vooringenomenheid en handele dienovereenkomstig in zyn belang.

Hy wane echter niet, dat het voldoende is om zoo maar eenige stukken aan den grond toe te beoogwen, integendeel, de ondervinding heeft geleerd dat men aan de aanplanting niet te veel zorg kan besteden; diepe en breede, waterpas loopende greppels, moeten eerst gegraven worden, en die vulle men dan met sterk bemeste aarde, ten einde het te poten nopaal blad eene gulle ontwikkeling te verzekeren, of door het diep begreppelen de opgegroeide plant te waarborgen tegen uitdrooging, gelyk anders onder langdurig droog weder, zoo als wy zulks hebben ondervonden, in de laatste zes maanden, in dier voege het geval zoude zyn, dat er het Cochenille insekt niet op zoude kunnen groeijen.

Overigens is het wel te begrypen, dat inzonderheid de ryke Cochenille kultuur elke zorg beloont, die men er aan moge besteden en aan de oplettende behandeling van zaken mag wel voornamelyk worden geweten de goede uitkomst, welke op het gemeld Etablissement Guatimale voorloepig werd verkregen.

Quien dice lo que quiere, oye lo que no quiere.

Es un refran, que reprende la libertad en el hablar sin reflexion, i enseña que las palabras han de ser medidas, para que no orrijinen respuesta que sea sensible ó injuriosa al que la motiva.

El Israelita amigo del orden, hallandose en la imposibilidad de refutar nuestro artículo inserto posteriormente en este presente periódico numero 24, que contiene verdades inconcusas, desapareció con la velocidad de un relámpago.

Uno de sus apreciadores tuvo á bien colocarse en su posicion, insertando en este periódico No. 26 un artículo en que osadamente intenta denostar al actual Vice Presidente de la comunidad Israelitica de esta isla, con solo el objeto de defender sin fundadas razones al Israelita amigo del orden, cuya defensa, ne sirve sino de pasatiempo, por que ademas de la ridiculez de su escrito, no encierra sino jactancia i elacion.

Muchas son las consideraciones á que el actual Vice Presidente es acreedor, asi en éste como en otros lugares que ha residido, para que nosotros que le apreciamos altamente, podamos dejar su porte á la merced de este apreciador del Israelita amigo del orden, por consecuencia, faltariamos ciertamente á nuestros sentimientos, si no nos apresurásemos entrar en el combate, en la persuasion nada errónea de que esta insercion no lleva sino el sello de una justa i natural defensa. Lleguemos al objeto de aquel artículo, i contraigámonos á algunos de sus puntos.

El apreciador del Israelita amigo del orden espone las siguientes cuestiones.

“¿ Es el candidato la persona misma, ó cuyos padres ó antepasados, contribuyeron mas, para el bien de nuestra Sinagoga, ó dieron mucho mas á los pobres, ó si á nuestra vista ha sido de mayor interes? “¿ Es por su talento, situacion, ó es el mas discreto para proteger i ayudar nuestra comunidad en difíciles circunstancias? “¿ Su eleccion ha sido con el objeto de tener un eminente Vice Presidente, ó fué con él de vengarse del opositor á la promocion del tio del actual Vice Presidente, que se formó un partido para elejir su sobrino i defensor suyo?”

En esta atencion nos permitirá el apreciador del Israelita amigo del orden, dirijirle unas pocas, pero adecuadas palabritas, sirviendo de contestacion á sus fútiles argumentos, que no tienden mas que á cubrir sus faltas i las de su partido. Pero antes de todo, no estrañará que le hagamos una súplica de suspender por un corto momento todos esos prestigios que le alucinan, entendiendo á lo que á referir vamos.

En un tiempo se ha conocido hombres que oran dependientes, ganando ciento i cincuenta patacas al año, otro que era corredor, i consignatario de los marineros i cocineros de buques americanos, i sin embargo, nunca ha habido obstáculos á sus elecciones. Se ha conocido hombres colocados en el puesto de Vice Presidente que no sabian distinguirse la mano derecha de la izquierda; luego es una prueba nada irrefragable de que para ser electo Vice Presidente de la comunidad Israelitica, no se requiero dinero ni talento. Si nos dijese el apreciador del Israelita amigo del orden, que un miembro del consejo debe poseer algunas naciones, convendriamos fácilmente con él. Si nos dijese que un miembro de la comision de escuelas públicas debe tener talento, norabuena. Si nos dijese que un predicador debe tener la capacidad correspondiente, es mui regular; por que de lo contrario, sus disparatados sermones, no le atraerán sino la mofa de su auditorio. Si nuestro Vice Presidente fuese un miembro de la comision de las escuelas públicas, no seria el hazmereir de los niños; en una palabra, si fuese uno de los empleados públicos, sabria desempeñar debidamente su gravámen, i no tendria que valerse de plumas ajenas.

Respecto de los 19 puntos que Némene discrepante sancionó el colegio, i que el apreciador del Israelita amigo del orden afirma en su citado artículo, nos damos la enhorabuena de que empieza á conocer i decir la verdad, efecto de nuestra leccion, relativa á este sagrado atributo; pero vamos al caso.

Dice el apreciador del Israelita amigo del orden, que estos 19 puntos no son para las fiestas en que suelen concurrir al-

gunos extranjeros á nuestra Sinagoga.— ¿Acaso reformamos nuestro estilo de cantar i recitar para los extranjeros? ¿Acaso nuestra Sinagoga es un teatro? ¿Acaso el *Lector oficiante* es un payaso para estar con la boca abierta haciendo ademanes i gestos ridículos? ¿Acaso son esas CRIATURITAS unos actores que representan una comedia para que los extranjeros vayan á presenciar las escenas? ¿Que puerilidad! Nuestra Sinagoga es una casa sagrada en que debemos entrar devotamente, alejando de nosotros toda presuncion i dirijiendo con un corazon verdadero nuestras plegarias al Criador. Nuestro amor i nuestro temor deben ser iguales.— Es de nuestra obligacion, por tanto, irnos á este sacrosanto lugar mui aseados, i no con ropas sucias ni hediondas. Sigamos con el CANDIDATITO que el *Israelita amigo del orden*; i su partido han procurado con toda ahineo elejir, pero en vano.

Este CANDIDATITO, reiteramos, ¿era por su brillante talento que le querian elejir? ¿Era por su demasiada esperiencia, por su avanzada edad, ó era con el fin de ganar un voto para fortificar su partido tan debil? Este CANDIDATITO, ¿se le queria por que se le consideraba con la capacidad de representar por nuestra comunidad, ó fué con el instituto de que coadyuve á su consecucion en lo venidero? Al *apreciador del Israelita amigo del orden* i su partido, dejamos para juzgar eso, que si no quieren disfrazar la verdad, es imposible que nos contradigan. I vamos á terminar aquí, pero algo remarcable llama sobremanera la atencion.

En el mes de Agosto año pasado, espuso el actual Presidente su situacion ante el Colegio administrativo, declarandose incapaz de admitir cierto cargo de la Sinagoga, cuyos gastos ascienden á una friolera. Unos dias despues, le tocó por giro ser nombrado á Vice Presidente aceptó éste. No entraremos, ni queremos ontrar á desaprobar ese acto, pero lo dejaremos á la discrecion de este ilustrado público, para que juzgue si no ha sido por solo el espíritu de un partido. Todavía dos párrafos.

En cuanto á la carta de esas CRIATURITAS que el *apreciador del Israelita amigo del orden* dice, haber espuesto el Presidente ante el Colegio, i que los tres miembros no profirieron palabra, es mucha verdad; i en nuestro concepto han hecho mui bien de no haber entrado en la cuestion de dicha carta, porque una vez dada á la publicidad antes de esponerla á vista del Colegio á que estaba dirijida, seria inútil que unos de sus miembros preguntasen por su deliberacion. El *Israelita amigo del orden* no faltará motivos aun que ilegítimos para justificarse de un acto tan incivil.— Sin duda nos querrá persuadir que la insercion del contenido de la carta vino de parte de las CRIATURITAS, cuya súplica tomo á su cargo. Aun cuando fuera así, no deberia acceder á tan pueril i desordenada súplica, puesto que es amigo del orden. Por lo que respecta al *Lector oficiante*, ya se vé que es viejo, sabio, mui sabio, pero ni por eso se puede omitir el darle algunos consejos. ¿Como! ¿los viejos así como los sabios no pueden estraviarse? *No hay caballo por bueno que sea que no tropiece.* Nos referimos, pues, á nuestra súplica anterior, con tal que el *apreciador del Israelita amigo del orden* interprete mejor la palabra *Callejear*. Para hoy basta. Terminaremos nuestro artículo dirijiendonos al *apreciador del Israelita amigo del orden*.

Señor sabio..... Señor rico..... Señor de mucho talento..... Señor, cuyos padres dieron mucho á los pobres. ¿Como se llama V.?..... Quitese la mascarilla, puesto que ya pasó el carnaval. Nuestro actual Vice Presidente es un hombre exento de toda mancilla; es un hombre nacido de padres pobres, pero mui honrados; i finalmente es un hombre, cuyo mérito le ha colocado en el puesto que ocupa hoy de Vice Presidente de nuestra comunidad á despecho de sus envidiosos. Si quiere V. irrogarle alguna ofensa, aparezca V. Venga como hombre, para que sepa que sujeto es V. para poder contestarle. Nosotros le estamos esperando. No tiene V. que recelar nuestro escrito, bien puede herir, pero no matar. Si el *Israelita amigo del orden* vive aun, digale que venga junto con V. De hoy á quince dias le esperamos, por que estamos mui persuadidos que antes de este tiempo, no pueve V. comparecer. No olvide V. de insertar su artículo en el Español, si no posee los conocimientos suficientes en ese idioma, ocurra V. al *Israelita amigo del orden*

hombre de mucho talento. ¿Mas que decimos? ¿Es cierto que vive aun? ¿Pobre *Israelita amigo del orden*! ¿En donde está? ¿En que gruta se ha metido? Mas enfin, sino podemos tener el gusto de verle, paciencia. Si V. apreciador suyo le vé, sírvase darnos su noticia ó aparezca con él dentro de quince dias. Vengan con algunos versitos en Frances, porque es mui sabido de todos, que el *Israelita amigo del orden* es mui afecto á la versificacion francesa, i V. mui prono á ese idioma, puesto que se ha servido de nuestro mote para principiar i terminar su artículo. ¿Es V. ó el *Israelita amigo del orden*, allegado de algún frances? ¿Aprecian Vs. tanto esa nacion?..... deseamos nós lo digan. Por ahora, vaya V. con Dios, Señor *apreciador del Israelita amigo del orden*. Trague V. nuestra pildorita que está mui bien compuesta, i despues que haya hecho sus efectos, vuelva V. á sus atentos servidores,

UNOS ISRAELITAS DE ESTA CONGREGACION.

Die zegt wat hy wil, moet hooren wat hy niet wil

Is een spreekwoord, hetwelk het onbedachtzaam spreken berispt en leert, hoe de woorden moeten gewogen worden, ten einde geen antwoord ten gevolge te hebben, dat gevoelig of beleedigend zou kunnen zyn voor den geuen, die er aanleiding toe gaf.

Daar de *Israeliet vriend der orde* zich in de onmogelykheid bevond, om de onbetwistbare waarheden, vervat in ons schryven, voorkomende in No. 24 van dit weekblad, te wederleggen, verdween hy met de snelheid des bliksems.

Een zynen hoogschatters vond het goed voor hem in de bres te springen en plaatste in No. 26 een stuk, in hetwelk hy vermetellyk tracht den tegenwoordigen Vice President der Israelitische gemeente op dit eiland te beleedigen, eeniglyk met het doel om, zonder gegronde redenen, den *Israeliet, vriend der orde*, te verdedigen; welke verdediging toch slechts tot tydverdrijf dient, dewyl zy buiten het bespottelyke van zyn geschryf niets bevat dan groot-spraak en laatlunkendheid.

De tegenwoordige Vice President heeft zich zoo hier als elders, waar hy gewoond heeft, te veel achting waardig gemaakt, dan dat wy, die hem hoogschatten, zynen naam aan het goedvinden van den hoogschatter des *Israeliets, vriend der orde*, zouden kunnen prys geven, en wy zouden dus aan onze grondbeginselen te kort doen, indien wy ons niet haasteden om in het strydpark te treden; in de stelligste overtuiging, dat dit stuk niets dan eene regtvaardige en natuurlyke verdediging bevat. Wy zullen dus tot den inhoud van het bewuste stuk over gaan en eenige punten daarvan wederleggen.

De hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, oppert de volgende vragen:

“Is de kandidaat de persoon, die zelf, of wiens ouders of betroskingen het meest aan onze Synagoge of armen deden en dus het meeste belang in ons aanzyn toonde? Is hy door zyn verstand, stand en betrekkingen daarenboven het meest geschikt om in moeilijke omstandigheden onze gemeente te kunnen voorstaan en helpen? Was het doel om een eminent man als Parnassyn aangesteld te krygen, toen men stemmen voor den nu aangestelden Parnassyn aanwierf, of was het doel om zich te wreken over den tegenstand aan de vorderingen van den oom des tegenwoordigen Parnassyns, die eene party te zamen bragt om zynen voorstander en neef tot Parnassyn te doen benoemen?”

Ten opzigt derzelven, gelieve de Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, ons te vergunnen hem eenige weinige doch gepaste woorden toe te voegen, welke als antwoord mogen dienen op zyne nietige argumenten, welke slechts strekken om zyne gebreken en die zynen party te bedekken. Maar voor alles moet het hem niet bevreemden, dat wy hem verzoeken voor een oogenblik al die verbeelding ter zyde te stellen, welke hem verblindt, en acht te geven op hetgeen wy hem zeggen zullen.

Er is een tyd geweest in welken men menschen kende, die kantoorbiedenden waren en een honderd vyftig stukken van achten jaars verdienden; anderen, die makelaars en consignatarissen van de matrozen en koks der amerikaansche schepen waren, en tegen wier verkiezing er echter nooit eenige hinderpaal geweest is. Men

heeft menschen gekend, die in de waardigheid van Vice President geplaatst waren, en de regterhand niet van de linker wisten te onderscheiden; dit toch is een onomstootbaar bewys, dat er geen geld noch kunde vereischt wordt om tot Vice President der Israelitische gemeente verkozen te worden. Indien de Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, ons gezegd had, dat een lid van den raad eenige geboorte moest hebben, zouden wy het gereedelyk met hem hebben toegestemd. Indien hy ons zeide, dat een lid der Schoolcommissie kennis moet hebben, voortreffelyk. Indien hy ons zeide, dat een redenaar de daartoe vereischte bekwaamheid moet hebben, dit ware almede zeer natuurlyk, dewyl toch, in het togenovergestelde geval, zyne zinlooze sermoenen hem slechts de bespottiny zynen aanhoorders verschaffen. Indien onze Vice President lid der Schoolcommissie ware, zou hy de kinderen niet ten spot verstreken; in een woord, indien hy eenige openbare betrekking bekleedde, zou hy zich naar behooren van zyne verplichtingen weten te kwytten en niet trachten zich met een anders vederen te versieren.

Wat aangaat de 19 punten, welke het Collegie zonder eenige restrictie goedkeurde, en hetwelk de Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, in zyn aangehaald schryven erkent, wy wenschen er ons zolven geluk mede, dat onze les aangaande de heilige waarheid ten gevolge gehad heeft, dat hy die begint te kennen en te spreken; doch ter zake.

De Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, zegt dat deze 19 punten geene betrekking hadden op feesten, by welke alleen eenige vreemdelingen onze Synagoge bezoeken. Veranderen wy misschien onze wyze van zingen en lezen voor vreemdelingen? Is onze Synagoge mogelyk een schouwburg? Is mogelyk onze Voorzanger een hansworst, die daar is om te gapen en allerlei grimassen te maken? Zyn mogelyk die SCHEPSELTIJES eenige toneelspelers, die een toneelstuk opvoeren, opdat de vreemdelingen de voorstellingen komen bywoonen? Welk eene kinderachtigheid! Onze Synagoge is een geheiligd gebouw, hetwelk wy ootmoediglyk moeten binnentreden; verwyderende van ons alle ydelheid, ten einde met een opregt hart ons betrekkingen aan den Schopfer te kunnen rigten. Onze liefde en vrees moeten dezelfde zyn. Wy zyn verpligt om zoo dikwyls wy ons naar deze Heilige plaats begeven, zindelyk en niet met vuile of stinkende klederen gekleed te zyn.

Wy willen nu overgaan tot het KANDIDAATJE, dat de *Israeliet, vriend der orde*, en zyne party met zoo veel yver, doch te vergeefs, hebben getracht te doen verkiezen.

Dit KANDIDAATJE dan, wy herhalen het. Was het om zyn schitterend verstand, dat men hem wilde verkiezen? Was het om zyne meerdere ondervinding, om zynen hoogerem ouderdom, of was het met het doel om eene stem te winnen, ten einde zyne zoo zwakke party te versterken?— Wenschte men dit KANDIDAATJE te hebben, dewyl men hem bekwaam achtte om onze gemeente voortestellen, of was het met het doel om hem behulpzaam te zyn in hetgeen hy in de toekomst zou wenschen te bekomen? Wy laten het aan den Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde*, en zyne party over om dit te beoordeelen, en zyn overtuigd, dat zy ons zonder der waarheid te kort te doen, onmogelyk kunnen tegenspreken. Laat ons dus hier een speldje by steeken, daar iets belangrykers vooral de aandacht roept.

In de maand Augustus van het afgeleopen jaar legde de tegenwoordige President zynen toestand voor het administrative Collegie bloot en verklaarde zich buiten staat eene zekere bediening der Synagoge aan te nemen, ofschoon de daaraan verbodene uitgaven slechts een bagatel bedragen.— Eenige dagen later was hy zeer te vreden met zyne benoeming tot Vice President en nam deze aan. Wy willen het niet ondernemen deze daad aftekeuren, doch laten haar ter beoordeeling over aan de bescheidenheid van het verlichte publiek, opdat hetzelfde er uit moge opmaken in hoeverre ook die verkiezing het uitvloetsel van partygeest was.

En nu nog twee afdeelingen.

Wat de bewuste brief van die SCHEPSELTIJES betreft, waarvan de Hoogschatter van den *Israeliet, vriend der orde* zegt, dat dezelfde door den President aan het Collegie is voorgelegd en de drie leden geen enkel woord gesproken hebben: het is waar, stel-

lig waar, en naar ons oordeel hebben die leden zeer wel gedaan door niet in de behandeling van dezen brief te treden, dewyl het toch nutteloos zou geweest zyn, zoo een der leden het onderzoek er van begeerd had, daar deszelfs inhoud reeds openbaar gemaakt was, alvorens dezelve aan het Collegie werd voorgelegd. Het zal nu den *Israeliet vriend der orde* wel niet aan beweegredenen, ofschoon dan ook onwetige, ontbreken om zich wegens eene zoo onfatsoenlyke daad te regtvaardigen. Hy zal ons zonder twyfel willen overtuigen, dat de plaatsing van den brief op verzoek van de *SCHIEPSELTJES* geschied is, en hy slechts de verantwoording daarvan op zich nam; maar zelfs dan wanneer dit zoo ware, had hy een zoo kinderachtig en onbedacht verzoek moeten weigeren, dewyl hy een vriend van orde is.

En nu wat den Voorzanger betreft, men ziet het, dat hy oud en wys, ja zeer wys is, maar daarom moet men niet nalaten hem soms eenigen raad te geven. Want hoe toch kunnen de ouden en wyzen ook niet dwalen? Er is geen paard zóó goed, of het struikelt wel eens. Voor het overige verwyzen wy den *Hoogschatter van den Israeliet, vriend der orde*, naar ons vroeger verzoek, om het woord *calleejaar* juist te verstaan. En nu ook hiervan voor het tegenwoordige genoeg.

Besluiten wy dus ons schryven met enige regelen geheel aan den *Hoogschatter van den Israeliet, vriend der orde*, gerigt.

Geleerde Heer!..... Ryke Heer..... Heer met zoo veel kennis..... Heer, wiens ouders zooveel aan de armen gaven! Hoe heet gy?..... Leg het masker af, want de vastenavond vreugd is reeds voorby. Onze tegenwoordige Vice President is een man vry van allen blaam; hy is een man uit arme doch eerlyke ouders geboren, en eindelyk hy is een man, wiens verdiensten hem tot de betrekking van Vice President onzer gemeente, welke hy thans bekleedt, ten spyt zyners benyders, deed verkiezen. Indien gy hem eenige beleediging wilt aandoen, verschyn dan in het openbaar; handel als man, opdat hy wete welk voorwerp gy zyt, ten einde u te kunnen antwoorden.— Wy hopen dat gy het doen zult. Vrees ons geschryf niet; het kan wel kwetsen, maar niet dooden. Indien de *Israeliet, vriend der orde*, nog leeft, zeg hem dan dat hy met u mede kome. Heden over veertien dagen verwachten wy u; want wy zyn te vast overtuigd, dat gy niet eerder verschynen kunt. Vergeet dan niet uw stuk ook in het spaansch te plaatsen; en indien gy geene genoegzame kennis van die taal mogt hebben, neem dan tot den *Israeliet, vriend der orde*, die man met zooveel kennis, uwen toevlugt. Maar wat zeggen wy? Is het wel zeker, dat hy nog leeft? In welke spelonk heeft hy zich verscholen? Wel nu indien wy het vermaak niet hebben mogen hem te zien, geduld. Indien gy, zyn hoogschatter, hem ziet, doe ons dan het plezier ons wat van hem te doen weten, of kom met hem zamen van daag over veertien dagen. Breng dan eenige fransche dichtregelen mede; want iedereen weet het, dat de *Israeliet, vriend der orde*, zeer veel van de fransche poësy houdt, en UEd. ook die taal zeer genegen is, dewyl gy u van ons motto bediend hebt om uw geschryf aantevangen en te eindigen. Stamt gy, of de *Israeliet, vriend der orde*, ook van den een of anderen Franschman af? Schat gy beiden die natie zoo hoog?..... Wy verlangen zeer dat gy ons dit zegt.

En nu God zy met U, *Hoogschatter van den Israeliet, vriend der orde*. Slik ons pilletje, dat vry wel is toebereid, en als het zyne uitwerking zal gehad hebben, kom dan terug by uwe dienstwillige dienaars,

EENIGE ISRAELITEN DEZER GEMEENTE.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 July 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Inschryving.

ALHIER in 's Ryks Magazyn voorhanden zynde

380 Tonnen Pokhout, meer of min, zoo zal de verkoop daarvan plaats hebben aan de genen, die het hoogst aannemelyke en meest voordeelige aanbod, wat de in ontvang neming en betaling betreft, mogen doen by beslotene biljetten van inschryving, welke ter Administratie van Financien zullen worden aangenomen op Maandag, den 7 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Zullende de gezegde verkoop worden toegestaan, in alle geval onder voorwaarde, dat de geheele hoeveelheid binnen acht maanden zal worden in ontvang genomen en betaald.

Curaçao den 4 July 1845.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkoop

OP Maandag, den 7 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, van EEN STUK GRONDS, genaamd STAD, ZEE EN LANDZIGT, alias, PELAU, (zynde het Woonhuis en verdere gebouwen afgebroken) staande en gelegen alhier buiten de steene padspoort op het gebergte Altena, onder de 4de Wyk No. 281.

Curaçao den 4 July 1845.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

TER verzending naar Amsterdam per het nederlandsche Kofschip HUNDREN, Kapitein K. OUWEHAND, zal er ter Koloniale Secretary dezes eilands een brievenzak worden opgemaakt, dewelke op Zaterdag, den 12 dezer, des morgens, precies te 8 ure, zal gesloten worden.

Curaçao den 3 July 1845.

De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgemaakte brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

A. J. van de Poll.	L. P. de Rochemondt.
Abm. Naar.	A. van Leest.
J. N. de Castro.	Familie van Jan Gomez
Bernardo Didenhoven.	Tesselaar.
J. Naar.	E. Groesbeek, Areson.
Mordy. Alv. Correa.	N. Anslyn.
J. J. Curiel.	H. A. Cohen.

Curaçao den 4 July 1845.

De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

THE Public is hereby warned against trusting the crew of the English Brig DIAMOND, Captain JOHN THOMAS, as no debts of their contracting shall be acknowledged by the Master or Consignee.

Curaçao, 4th July 1845.
O. M. DACOSTA.

Exod retireert.

Zie hoe Eoël zich 't voorhoofd plooit,
Den hemel met een vaal grauw tooit,
En welken zich vereenen!
Hoor! dat heet eerst een woest gehuil,
Hy opent zyn afzigt'ren muil,
De wind loeit om ons heenen.

Een hagelbui jaagt over 't land,
Natuur dreigt dra uit haar verband;
Ach wat zal d' uitkomst wezen?
Men tiert, men schreeuwt van alle zy,
Hoe schrik'lyk is niet dit gety!
Men moet voor alles vreesen.

Dan bleef het slechts by 't element!
Maar neen!—ginds ziet gy aan het end
't Gevaar nog grooter komen.
Een wolkstof stuift er naar om hoog,
Een stoet bereikt weldra het oog,
De mensch voelt zich verlagen.

Wie nad'ren nu zoo heftiglyk,
Zyn 't Goden vol van magt, en ryk
Om menschen hulp te bieden?
O Neen! met zulk een woest gegons,
Genaakt geen heilige tot ons.
't Zyn slechts verstoorde lieden.

Do scherpe A. grammaticaal,
Laat als een dapper Generaal,
Een woest getier nu hooren.
Niet van 't a, b, of van 't vocaal,
O Neen! dat is hem veel te schraal,
Hy is voor meer geboren.

Minerva legt haar tooisel af,
Haar wezenstrek is gram en straf,
En Pallas schreeuwt "Te wapen."
Nu ja 't scheen ook geen bagatel,
Haar eer stond schynbaar op het spel,
Als mée van hare knapen.

En al 't overig Godendom,
Vereenigt zich in digten drom,
Om fel te criticeren.

Vriend Momus op een vosje stygt,
Een vloeiend wenk is 't die hy krygt,
Hun vloek te publiceren.

Verschrikt op zulk een phenomeen,
Waaronder nu dit hier verscheen
Moet elk den moed verliezen.
En 't morron waar men zich voor wacht,
Heeit Exod tot de keus gebracht,
Om 't bazen pad te kiezen.

DE betaling, op de ingekomene rekeningen ten laste der militaire administratie alhier, zal plaats hebben op aanstaanden Dingsdag, den 8 dezer, des voormiddags te elf ure, op het bureau van den ondergeteekenden, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 4 July 1845.

De 1e. Luit. Kwartiermeester,
BONN.

ONDERTROUWD.

C. P. ROEMER

EN

HENRIETTA LESIRE.

Curaçao den 4 July 1845.

Streckende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

GOOCHELSPEL.

Morgen avond, Zaterdag den 5 July, zal de ondergeteekende, op de Sociëit COXCORDIA, eene vertooring geven, te beginnen te 8 ure precies.

De prys is één gulden en voor de kinderen 50 centen.

Curaçao den 4 July 1845.

J. W. COOKE.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

- Juny 27, ned. gol. Dorina, G. B. Conquet, Po. Cavello.
- 28, ned. gol. St. Nicolaas, M. Langlois, Bonaire.
- eng. brik Diamond, J. Thomas, St. Thomas.
- 30, eng. gol. Mary Francis, W. Simmons, St. Thomas.
- sp. brik Paquet de Veracruz, J. Derizans, Po. Cavello.

- July 1, amk. brik Curlew, R. C. Tikioh, New York.
- 2, ven. bark Anna Yaabel, J. Jurado, Po. Plata.
- ned. gol. Jan Ernst, J. H. Montanus, St. Thomas.
- 3, amk. gol. Manson, M. R. Colman, Philadelphia.
- 4, ven. gol. Eclipse, J. Smith, Santa Martha.
- kniph. brikship Raphael T. Visser, St. Thomas.

UITGEKLAARD.

- Juny 17, ned. gol. Essex, P. L. deHaseth.
- ned. gol. Felicidad, G. Leon.
- n. gren. gol. afajette, H. Vos.
- 23, ned. gol. Grand Orient, H. Evertsz.
- amk. gol. J. R. Bitton, W. Travers.
- sp. gol. Tres Hermanos, A. Torres.
- 30, ned. golet Eensgezindheid, F. van Grieken.
- July 1, eng. bark Mary Francis, W. Simmons.
- 2, ned. golet St. Nicolaas, M. Langlois.
- ven. golet Victoria, A. Garces.

Verleden Zondag, den 29 Juny ll., is Z. M. Stoomschip CURAÇAO, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse P. A. H. HINLOPEN, van deze haven naar Suriname vertrokken.

Gisteren is het Kniphuizer Brikship RAAPHAEL, Kapitein T. VISSER, van Amsterdam, laatst van St. Thomas, binnen deze haven aangekomen.

De Couranten uit Philadelphia, welke wy deze week ontvangen hebben, loopen tot den 13 Juny.

Met ongeduld verwachtte men in Noord Amerika de beslissing van het Congres van Texas over de al of niet inlyving van dien staat in het bondgenootschap der Vereenigde Staten. Dit Congres zou den 4 July byeen komen, en van deszelfs beslissing zal het gedrag van Mexico afhangen. Wanneer het wetsontwerp ter inlyving aangenomen wordt, dan heeft Mexico het voornemen om de Vereenigde Staten den oorlog te verklaren; doch byaldien hetzelfde verworpen wordt, dan volgt de onafhankelykverklaring van Texas door Mexico.

De aanneming of verwerping van dit wetsontwerp hangt ook gedeelyk af van den President van Texas, den Heer Jones, daar deze een grooten invloed op het Congres heeft.

Ondertusschen waren er geruchten van allerlei aard in omloop, als: dat de mexicaansche troepen reeds de grensrivier van Texas waren overgetrokken; dat Mexico reeds *lettres de marque* aan kapers had afgegeven, en dergelyke meer.

Het schynt dat Engeland en Frankryk het mexicaansche gouvernement de gedachte hebben ingeboezemd om Texas overtehalen tot de verwerping van het ontwerp van inlyving door de belofte van de onafhankelykheid erkenning. Deze tegenwerking heeft ten gevolge gehad dat de party in de Vereenigde Staten, welke zich tegen de inlyving had verklaard, zich thans by dezelve heeft gevoegd.

's GRAVENHAGE, 1 Maart. Uit Offenbach meldt men: "Een zestigtal leden der Roomsche Katholyke gemeente alhier hebben zich heden tot den waardigen bisschop Kaiser, te Mentz gewend met het verzoek, dat hy, als hun ware opperste herder, hun op den eenigen weg mogt voorgaan, langs welken volgens hunne overtuiging de vreemde en schadelijke stoffen, welke sedert langen, maar vooral in den laatsten tyd, het welzyn der zuivere Christelyke kerk bedreigen, daaruit verwyderd kunnen worden. Het geheele aan den bisschop ingezonden adres zal dezer dagen openbaar gemaakt worden. Voorloopig deelen wy de voornaamste daarin vervatte en breedvoerig gemotiveerde wenschen mede. Zy betreffen: 1. de vryheid om den bybel te lezen; 2. afschaffing der vasten als kerkelyk gebod; 3. afschaffing van de vereering der heiligen en reliquiën; 4. afschaffing van al het doode en onverstaanbare in de godsdienst oefening, met name van de Latynsche taal; 5. de bediening van het avondmaal onder beiderlei vorm; 6. afschaffing der oorbiecht; 7. afschaffing van den aflat als eenen schandelyken handel met de hoogste geestelyke heilgoederen; 8. afschaffing der met het goddelyke gebod en met het mensche-lyke gevoel strydige kerkelyke wetten tegen leden van andere gezindheden, vooral met betrekking tot de gemengde huwelyken; 9. afschaffing van den gedwongen ongetrouwden staat der geestelyken; 10. algeheele opheffing der afhankelijkheid van den Paus van Rome, als de hoofdbron van het bederf in de kerk.—De ondertekenaars van het adres protesteren by voorraad tegen eene mogelyke vervulling of aanwyzing van hun verzoek in naam van Rome, en behouden zich voor elk geval, als *katholyke* Christenen, alle regten van dien naam en van hunne gemeente voor." De Mentzer bisschop Kaiser, aan wien dit adres gerigt is, heeft dezer dagen een vastenbrief uitgevaardigd, die zich door gevoelens van ware Christelyke liefde en verdraagzaamheid onderscheidt, en als zoodanig wyd en zyd den grootsten byval gevonden en den gunstigsten indruk gemaakt heeft.

PARYS, 1 April. Het *Journal des Débats* behest een artikel over Noord Amerika waarin onder anderen gezegd wordt: "Zoo in Amerika, als in Europa, in de Nieuwe als in de Oude Wereld, ziet men die onvermydelijke noodlotswet vervuld worden, die onmisbaar moet uitloopen op de overweldiging der zuidelyke landen door de uit het noorden gekomene menschenrassen. De strekking der Vereenigde Staten om de oude Spaansche provinciën op te sloppen is sedert langen tyd reeds blykbaar; doch waar zal die overweldigingsstorm ophouden? Welke zullen de grenzen, wat het eind er van zyn? Zal Florida's, zal Louisiana's, zal Texas's bezit de begeerlykheid, de volhardende staatzucht van het Angelsaksische ras verzadigen! Wy denken zulks niet. Zelfs dan, wanneer zy er het geregte voornemen toe had, zou de bondgenootschappelyke regering onvermogend zyn, om de aanmatigingen harer burgers te keer te gaan. Immers reeds in 1813, kort nadat de derde Consul den onherstelbaren mislag begaan had van Louisiana aan de Vereenigde Staten te verkoopen, verkondigde kolonel Burn, die Jufferson opgevolgd was, opentlyk zyn ontwerp om Mexico te veroveren; in 1812 namen Amerikaansche agenten met openbaar geweld de steden la Bahia en San Antonio weg, en hielden die verscheiden maanden in bezit. Indien nu zulke, zoo stoutelyk ondernomene aanvallen hebben plaats gehad op een tydstip, toen Nieuw Spanje een naam in een gesloten ligchaam, eene sterke, ryke en gevreesde regering aanbood, met welke gevaren wordt dan niet thans het Mexikaansch gemeenebest bedreigd, nu de omwentelingen in dat ongelukkig land, om zoo te zeggen, periodiek zyn; nu de regering in een wortelstryd van staatzucht tusschen byzondere personen verkeert, en alle gezag, alle achting verloren heeft?"

"Alles duidt dus aan dat, eenmaal in bezit van Texas geraakt, de Vereenigde Staten op dien weg niet stil zullen staan; dat zy ook naar Nieuw Mexico eenen begeerigen blik zullen uitstrekken, dat zy al-

daar, maar met krachtiger middelen, met een' eenpariger wil hunne vroeger mislukte pogingen hervatten en zonder veel moeijelykheden de provinciën Chihuahua, Sonora en Kalifornie vermeesteren zullen. Welk een nabuur voor het verarmde Mexico, welk een geduchte bondgenoot voor de niet met hem bevriende Europeesche natiën, welk een tegenstander voor de voornaamste zeemogendheid zouden dan niet de Vereenigde Staten geworden zyn, in bezit van havens aan den Atlantische Oceaan en de golf van Mexico, de stille Zuidzee beheerschende door het deel aan het Oregongebied, dat hun dan toegeval- len kan zyn, door Kalifornie en de voortreffelyke baai van San Francisco, de Westerkusten, de vruchtbaarste streken van Mexico, van Guatimala, van Midden Amerika en van Nieuw Grenada daardoor als het ware bestrykende, en in het verschiet ook de Sandwich eilanden hebbende, die natuurlyke aanleg en ververschingsplaats, die opzettelyk daartoe tusschen Amerika en China schynt geplaatst te zyn.

"Tegenover Europa, aan de Atlantische zee, zou de Unie over al het land van de oevers der St. Laurensrivier tot in het diepst der Mexicaansche golf beschikken; zy zou de eilands groepen in de West-Indische zeeën bedreigen, en misschien zou wel de staat van trapsgewyze ontbinding der Spaansche republieken haar te eeniger tyd veroorloven, het eeuwige droombeeld harer presidenten te verwezentlyken en de grenzen der Vereenigde Staten uit te breiden tot aan de landengte van Panama.

"Ontegenzeggelyk zouden zoo onmetelyke vergrootingen niet kunnen gebeuren, zonder by verscheiden mogendheden bezorgheid en jalouzy te wekken en zonder de eenstemmigheid der staatsbetrokkingen te storen. Frankryk alleen zou dien aangroei, zoo niet met onverschilligheid, ten minste met gerustheid, kunnen beschouwen. Een dubbele band houdt ons met de Vereenigde Staten verknocht; aloude genegheden en weerkeerigheid van belangen. Frankryk is niet onbewust dat, zoo de Amerikanen, uit het staatkundig oogpunt, onze hechste bondgenooten zyn, de Vereenigde Staten tevens, uit het oogpunt van koophandel, een der voornaamste markten vormen, waar onze waren vertier kunnen vinden.

"Voegen wy hierby, dat onze landslieden onder het sterk en regelmatig gevestigd bestuur der bondgenootschappelyke rekening, waarborgen van onafhankelykheid, veiligheid en regt zouden vinden, welke zy tot nog toe in de kleine Amerikaansche republieken hebben moeten missen; eindelyk, zou de Fransche regering aan de onwilwekkende kweleryen ontkomen, waaraan zy maar al te dikwyls van haren kant ten doel gestaan had, gelyk ook aan de kostbare expeditien, tot welke die kweleryen aanleiding gegeven hebben.

BERLYN, 28 April. Uit geloofwaardige bron kunnen wy de volgende inedeedeeling geven. De drie groote mogendheden, die tot dus verre de Spaansche regering niet hebben erkend, zyn onderling overeengekomen om allezins die erkenning te laten volgen, doch slechts, na het huwelyk der Koningin Isabella. De meeste tot dusverre ter sprake gekomen huwelyksontwerpen boden niet de minste kracht en steun voor de nog zoo wankelende Spaansche gesteltenis, en het Weener kabinet is volkomen wél onderrigt, als het de echtverbintenis met een jongeling, de graaf van Trapani, als volstrekt onmogelyk beschouwt, vermits deze geene party aan den nieuwen Spaanschen troon boeijen zal. Het huwelyk met Trapani is zoo goed als geheel ter zyde gesteld. Tegen een huwelyk met een Franschen Prins uit het huis van Orleans zouden de tegenwerpingen nog grooter en meer algemeen zyn. De Prins van Austurie, oudste zoon van Don Carlos, heeft in vele omstreken van Spanje nog verscheidene aanhangers, zyne verloving met Isabella wordt dus door de ervarendste staatsmannen in Europa, ja zelfs door Spaansche staatsmannen als zeer wenscheuswaardig en als de verstaadigste combinatie beschouwd, vermits zy verzoenend zoude medewerken tot meensmelting der partyen. Mogt echter uit byzondere inzigten het Fransche kabinet

zich tegen dit plan verklaren, of mogten andere beweegredenen zich er tegen stellen, dan bleef de keuze over van een, van geene der drie groote mogendheden afhankelijk, Prins. De Spaansche ministers en Cortes hebben thans eene gewigtige periode door te gaan, vermits het van hen inzonderheid afhangt, door eene verstandige, voor den tydgeest gepaste keuze aan het ongelukkige land eene duurzame rust en de gemeenschappelyke erkenning van Rusland, Oostenryk en Pruisen te verschaffen.

In Groenland moet deze winter, die in de zuidelyker streken reeds zoo streng was, uiterst klemmend geweest zyn. De berigten van daar zeggen, dat de koude menigmaal 50 graden van den honderdgradigen thermometer bedragen heeft. Hierby heeft zich een zoo zware hongersnood gevoegd, dat de inwoners in vele gevallen gedwongen geweest zyn, hunne oude, van beestenvellen gemaakte kleederen tot voedsel te gebruiken. Ten slotte van dit alles is er eene besmettelijke ziekte ontstaan, die vele menschen heeft weggerukt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Juny 1845.

Dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 25 dezer No. 255, zyn, onder nadere goedkeuring van hooger hand, aangesteld voor den tyd van twee jaren, integaan met den 1 July aanstaande:

Tot Inspecteurs van 's Ryks Etablissements van kultuur.

Te Curaçao: de 1ste Luitenant Adjudant E. J. Slengarde.

" Bonaire: de Kommandeur J. Schotborgh Cz.

" Aruba: de Kommandeur J. Jarman Jr.

Tot Adjunct, betrekkelijk de werkzaamheden der inspectie te Bonaire, de Hoofdopzigter aldaar C. Boyé.

Op de Etablissements zoo te Curaçao, Bonaire, als Aruba.

Tot Dirigerende opzigters. De Heeren F. G. van Raders.

- A. H. Steelling Lescur.
- P. T. Krafft.
- W. J. G. Wagner.
- W. B. Mellink.
- G. Schotborg Hz.
- J. B. Schotborgh.
- T. van Raders en
- W. J. L. van Raders.

Tot assistent opzigter der 1 klasse: de Heer E. Zeppenfeldt.

" " " " 2 klasse: de Heer J. Lampe.

En verder als opzigters der 2 klasse by de werkzaamheden op Bonaire: de Heeren G. Menge en J. H. B. Schuler.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennis van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 26 Mei ll. No. 831, ontslagen is, de Heer J. M. Grunings, als klerk van den 3 rang, werkzaam geweest ter Administratie van Financien alhier.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

Curaçao den 14 Juny 1845.

AL de gene, die enig narigt zouden kunnen geven ten aanzien van den persoon van Joannes Franciscus 't Kint, welke, in het jaar 1795, aan boord van 'slands schip de Delft, onder bevel van den Kapitein van Doorn, naar de West-Indiën vertrokken is en aldaar zoude zyn overleden, worden by deze, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie uitgenoodigd, om daarvan opgave te doen ter Koloniale Secretary dezes eilands.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.